

Når verden føles fremmed

Tekst: P. M. von Bülow, 2022

Melodi og sats: Allan M. V. Diehl, 2022

♩ = 56

1. Når ver - den fø - les frem-med, u - den ro og u - den fred, når

3 in-gen hvi-le krop og sind kan fin-de no-get sted, så blun-der jeg og la-der for et

6 ø - je-blik, som om jeg er der-hjem-me- at jeg er det sted, hvor-fra jeg kom.

2.

Jeg tænker mig tilbage, folder drømmens vinge ud og flyver op til himlen, hvor jeg møder himlens Gud, han giver mig et faderkram, som kun en fader kan og hilser mig velkommen i det store himmelland.

3.

Han viser mig de steder, som jeg stadig husker godt, og nye – mens han faderligt fortæller stort og småt om alle dem, jeg kender, og hvor de er fløjet hen på træk som fugle, lavt på jord og højt i himmelen.

4.

Jeg finder mig en skov med rislen af en lille bæk, her sætter jeg mig ned og glider li' så stille væk, i drømme ser jeg for mig, at det på mit hoved sner med lette, hvide fnug, der daler ned og ligner fjer.

5.

Igennem skoven går med ét et langt og køligt sus, jeg vågner med et sæt og kender straks mit eget hus, i stuen, mens jeg slumred', er et vindu' sprunget op, ved stolen står en kold sjat kaffe i en kaffekop.

6.

Jeg glemmer alt om himmelfarten, medens dagen går, men kun til jeg om aft'nen mærker noget i mit hår, imellem mine lokker dukker frem en snehvid fjer – nu venter jeg i spænding på, hvornår jeg finder fler!